

From: EK-voorzitter <voorzitter@eerstekamer.nl>
Date: Monday, September 1, 2025, 9:24 AM
To: EK-postbus <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: FW: Tweestatusstelsel en Asielnoodmaatregelenwet

Van: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>
Verzonden: maandag 1 september 2025 08:00
Aan: EK-voorzitter <voorzitter@eerstekamer.nl>
Onderwerp: Tweestatusstelsel en Asielnoodmaatregelenwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte senator,

Ik schrijf u deze e-mail omdat de wetsvoorstellen Tweestatusstelsel en Asielnoodmaatregelenwet, die momenteel in Nederland worden besproken, een directe impact op ons leven zullen hebben. Ik maak me grote zorgen dat als deze wetsvoorstellen worden aangenomen, ze aanzienlijke problemen zullen veroorzaken voor ons, onze families en onze toekomstige kinderen.

Ik wil graag oprecht met u delen welke ervaringen ik heb gehad vóór en sinds mijn aankomst in Nederland, en welke inspanningen ik heb geleverd om hier in de maatschappij te integreren.

In 2021 zijn wij hier met mijn moeder en zusje naartoe gevlucht. Voordat ik hier asiel aanvraag, had ik tot 2016 een redelijk goed leven in mijn thuisland Turkije. Mijn ouders waren allebei leraar. Door de gebeurtenissen die zich in 2016 in mijn land voordeden, werden mijn ouders allebei om politieke redenen ontslagen en later, net als veel andere leraren, onschuldig gearresteerd om politieke redenen. Mijn moeder werd vrijgelaten in afwachting van haar proces, maar mijn vader bleef tot mei 2024 in hechtenis. Ondanks onrecht en uitsluiting van alle kanten in deze periode, werkte ik hard en slaagde ik erin om naar een middelbare school voor exacte vakken te gaan met een hoge score in het 1,47e percentiel op het staatsexamen dat vereist is voor de middelbare school in Turkije. Je zou deze middelbare school kunnen beschouwen als het vwo hier. Maar hoe graag we het ook wilden, het proces was niet eerlijk. Toen ik aan mijn laatste schooljaar begon, werd de mogelijkheid van arrestatie van mijn moeder zeker. Omdat we het niet langer konden volhouden, vluchtten we via de Meriç-rivier naar Griekenland en vervolgens in 2021 naar Nederland. Want we wilden niets liever dan veilig leven.

Nadat we hier asiel hadden aangevraagd, verbleven we in totaal 14 maanden in het AZC. In die tijd ging ik naar de ISK (Istanbul Water and Sewerage Administration). Deze veranderingen in mijn leven waren behoorlijk uitdagend, maar ik probeerde me toch aan te passen en de taal zoveel mogelijk te leren. Later werd onze 5.1.2.e 5.1.2.e en verhuisden we naar ons huis hier. Omdat mijn vader in die tijd nog steeds gevangen zat in Turkije, hadden we hem al jaren niet meer gezien. En al die tijd was ik nog geen 18.

Ik wilde mijn opleiding hier zo snel mogelijk voortzetten, maar hoeveel onderzoek ik ook deed, ik kon de gemeente aanvankelijk niet bewijzen dat ik wilde studeren en dat ik het kon. Ik wilde zowel de cursus Nederlands volgen als de vakken die nodig waren om mijn gewenste opleiding aan de Vrije Universiteit Taalschakeltraject Jaar te starten. Ik deed examen en werd aangenomen, maar zoals ik al zei, begreep de gemeente het aanvankelijk niet en steunde het niet. Daarom hebben mijn hoogleraren en ik maandenlang aan de gemeente uitgelegd hoe dit programma werkt. De gemeente Amsterdam stuurde al studenten via een overeenkomst naar dit programma. Uiteindelijk, na een vrij moeizame periode, bereikten de gemeente en de school een overeenkomst en werd ik de eerste persoon die dit programma in 5.1.2.e afrondde. Nu stuurt de

gemeente studenten zonder dat iemand anders dat hoeft te doen, wat voor veel mensen de weg vrijmaakt voor zowel integratie als onderwijs.

In die tijd ben ik in minder dan een jaar van het vereiste niveau Nederlands B1 naar B2 gegaan. Ik heb ook de andere vakken en examens voor de inburgering afgerond. Na het behalen van alle vereiste diploma's slaagde ik voor het numerus fixus-examen aan de 5.1.2.e Universiteit en werd ik toegelaten tot de 5.1.2.e 5.1.2.e Ik voldeed ook aan de studiepunteneisen voor mijn eerste jaar en begin dit jaar aan mijn tweede jaar. Zoals u ziet, ben ik dus uit noodzaak naar uw land gekomen en heb ik nooit misbruik gemaakt van de kansen die ik heb gekregen. Integendeel, ik geloof dat ik mijn pad als voorbeeldig burger heb voortgezet.

En er zijn veel mensen zoals ik. Wij zijn geen mensen die schadelijk zijn voor je land, maar mensen die heel nuttig zijn en nuttig willen zijn.

Ik vraag u om de menselijke en maatschappelijke gevolgen van deze wetten te overwegen en naar onze verhalen te luisteren. De beslissingen die u neemt zijn van vitaal belang voor degenen onder ons die hier een toekomst willen opbouwen, voor de toekomst van onze kinderen en voor de eenheid van onze families.

Bij voorbaat dank voor uw aandacht en uw bezorgdheid.

Hartelijke groeten,

5.1.2.e